

[Niels Eriksen.]

var blevet lidt svagere i mælet med hensyn til Store-Bælt.

Jeg forstår da meget vel, at der er kommet nye ting ind i billedet, Saltholm og en bro over Øresund, men vi har dog hidtil været enige om, at det i høj grad drejede sig om, hvorvidt vi kunne lave en erhvervs-mæssig udbygning her i landet, hvor alle egne var tilgodeset og havde samme muligheder for omsætning, i hvert fald nogenlunde. Vi laver egnsudviklingslove, hvor vi giver støtte til egnudvikling i områder, hvor der er arbejdskraft, og andre ting, og vi ønsker statsvirksomheder udflyttet. Men samtidig opretholder vi en tilstand, der fordyrer de produktioner, som ligger vest for Store-Bælt, og jeg har opfattet det sådan, at det var noget, som man i hvert fald ville prøve inden for et kortere tidsrum at få ændret, og at vi derfor skulle have denne Store-Bæltbro.

Jeg er altså lidt skuffet og vil meget gerne høre, om jeg virkelig har opfattet det rigtigt, at de andre ordførere for de store partier nu ikke vil følge den tidligere prioritetsorden, men så decideret vil have Øresundsbroerne først. Hvis det er tilfældet, ja, så er jeg meget betænkelig, for det vil betyde, at man skiller Danmark ad i to dele, og så behøver jeg vist ikke at sige meget om, hvordan det vil gå med det sydlige Jylland og højt oppe i Jylland; disse områder vil blive inddraget i en anden interessesfære. Man taler om, at det er Fyn, der er stærkest interesseret i en Store-Bæltbro. Naturligvis er vi fynboere interesserede, men det er sandelig ikke et fynsk spørgsmål, det er et helt andet spørgsmål, det her drejer sig om, og derfor vil jeg gerne høre ordførerne og også ministeren endnu en gang udtale sig om, hvordan deres stilling til prioriteringen er.

Arne Christiansen: Også jeg vil gerne takke trafikministeren for redegørelsen.

Et af de mange punkter, jeg med interesse har noteret mig, er ministerens resumerende bemærkninger om de konkrete beslutninger om linjeføringer, der trænger sig på, her specielt den jyske motorvejs linjeføring. Når det har vist sig, som det også er blevet fremhævet af et par af ordførerne, at det for Haderslevområdets vedkommende allerede

nu er nødvendigt at ændre den vedtagne lov, og når man ved, at der også er problemer i Århusområdet, så melder sig efter min opfattelse spørgsmålet, om ikke lignende problemer vil dukke op på andre strækninger. Jeg tror, de allerede eksisterer. Hvis motorveje skal tjene deres formål, skal de ikke føres gennem byernes udkanter og udviklingsområder, så man måske allerede fra starten er tvunget til f. eks. at indføre hastighedsbegrænsninger. Der er noget inkonsekvent i en sådan vejplanlægning. Det er mit indtryk, at dette synspunkt i dag har bredere tilslutning, end dengang loven om den jyske motorvej blev vedtaget.

Jeg vil også gerne understrege, at med den voksende erkendelse af nødvendigheden af egnudvikling, af spredning af erhvervsvirksomheder, af øgede beskæftigelsesmuligheder i mange områder af Jylland, må det med en sådan investering, som en motorvej kræver, være rimeligt og naturligt at tage hensyn også til disse ekspanderende områder. En motorvej rigtigt placeret — og det vil for den jyske motorvejs vedkommende sige længere mod vest, end den nuværende projektering omfatter — vil være en livsnerve for erhvervslivet på begge sider af vejen. Jeg kunne fristes til at minde om, at tidligere slægtled gennem århundreder erkendte, at trafikken på langs ad Jylland gik bedst og naturligst ad den jyske højderyg. Det var ligegyldigt, om det drejede sig om okser eller om hære. Trafikalt og erhvervsmæssigt er der meget, der tilsiger en nyvurdering af den jyske motorvejs linjeføring, og jeg ser frem til de oplysninger, der nu kan ventes på baggrund af de spørgsmål, der i dag er bebudet til trafikudvalget. Jeg tror, tiden er inde til, at vi lader oksevejen og hærvejen afløse af en motorvej.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Må jeg begynde med helt almindeligt at sige tak for behandlingen af redegørelsen. Jeg synes, jeg har lov til at sammenfatte det i, at der har været en overordentlig interesseret og saglig behandling af det oplæg, jeg har givet, og hvor jeg — det erkender jeg blankt, det står også i redegørelsen — på adskillige punkter mere lægger problemerne op og beskriver dem end egentlig forsøger at give udtryk for en